

Vestiging vuurwerkopslag in woonwijk door economisch motief gemeente

In het strafproces tegen S.E. Fireworks is de gangbare redenatie van het Openbaar Ministerie geweest dat S.E. Fireworks zich rekenschap had moeten geven van het feit dat zij zich met een vuurwerkopslag te midden van een woonwijk bevond. De rechter is het OM daarin gevolgd. Daarmee heeft de vestigingsplaats in een woonwijk als verzwarende omstandigheid gewerkt voor de schuldvraag van S.E. Fireworks.

De werkelijkheid is anders. Kijkend naar de feiten dan is naar voren gekomen dat S.E. Fireworks VOF medio 1999 aan de gemeente Enschede te kennen heeft gegeven te willen vertrekken van het industriegebied naast het woonwijk gelegen met hun opslagplaats voor vuurwerk en in de plaats daarvan een vestiging na te streven op een buiten de woongebieden gelegen industrieterrein bij de rand van de stad. Deze wens is meermaals, zowel mondeling als schriftelijk, overgebracht aan de gemeente Enschede en was voorzien van concrete voorstellen en zonder vooraf gestelde financiële voorwaarden. De gemeente heeft dit streven van het vuurwerkopslag-bedrijf, om te verhuizen uit de woonwijk naar een veiliger locatie, echter gefrustreerd door dit steeds op de lange baan te schuiven en erop te wijzen dat er maar weinig terreinen beschikbaar waren. Dit was in strijd met de waarheid.

De motivatie van de gemeente was dat S.E. Fireworks minder werkgelegenheid bood dan andere bedrijven, waardoor het economisch gunstiger was om aan die andere bedrijven voorrang te verlenen. Aan veiligheid voor haar burgers heeft de gemeente Enschede daarbij geen enkel gewicht toegekend. Verder speculeerde de gemeente op het feit dat de vorige eigenaar SMALLENBROEK de huur van het terrein aan S.E. Fireworks zou opzeggen i.v.m. de door SMALLENBROEK nagestreefde verkoop van de grond aan de gemeente, waardoor S.E. Fireworks zou ophouden te bestaan.

Dit leidde tot een patstelling tussen gemeente, SMALLENBROEK en S.E. Fireworks vof, waar-bij S.E. Fireworks buiten de relevante informatie werd gehouden aangaande de onderhandelingen tussen SMALLENBROEK en de gemeente en de door de gemeente beschikbare alternatieve vestigingslocaties.

Het gevolg van de houding van de gemeente was dat de ramp geschiedde op een plaats, industriegebied, midden in een woonwijk. De burgers kregen de rekening. S.E. Fireworks kreeg de schuld. De Gemeente Enschede werd buiten vervolging gesteld.

De gemeente-onderhandelingen met SMALLENBROEK

Naast bovengenoemde economische overwegingen van de gemeente om de verhuizing van S.E. Fireworks te frustreren, speelde er nog iets anders bij de gemeente, waardoor de verhuizing van S.E. Fireworks naar een veiliger locatie nog verder werd vertraagd. Dat waren de reeds genoemde onderhandelingen die de gemeente voerde over de verkoop van de grond met Harm SMALLENBROEK, de vorige eigenaar van S.E. Fireworks. Ten behoeve van de ontwikkeling van een nieuwe woonwijk (Roombeek) in Enschede wilde de gemeente de eigendom van de grond verwerven waarop S.E. Fireworks was gevestigd. Deze grond was niet in eigendom van S.E. Fireworks vof, maar nog steeds eigendom van de vorige eigenaar van het vuurwerkbedrijf, Harm SMALLENBROEK.

De onderhandelingen over de grondverkoop tussen de gemeente en SMALLENBROEK verliepen stroef. Er waren geschillen over de verkoopprijs als gevolg van het feit dat op de grond nog steeds het bedrijf S.E. Fireworks was gevestigd, en dus bezwaard was met huurders. Bovendien verlangde SMALLENBROEK een voorkeursbehandeling van de gemeente, zowel met betrekking tot de wijze van ontvangst van het geld, als met betrekking tot een door hem gewenste nieuwe locatie voor zijn vuurwerkbedrijven. Deze onderhandelingen liepen achter de rug om van de eigenaren van S.E. Fireworks en zorgden voor extra vertraging bij de realisatie van een eventuele verhuizing naar een veiliger locatie. En dan hebben we het hier nog niet over het financiële motief van Smallenbroek. Het enige motief inzake 13 mei 2000!

Vastgesteld wordt dat in 1991 het tijdperk Hinderwetvergunning voorbij is. Vanaf dat moment geldt er een milieuvergunning inzake wet milieubeheer. De Gem Enschede wijst Smallenbroek er echter op dat de voorwaarden uit de Hinderwet onverkort van kracht blijven! Tot aan 1997 draait het Kunstvuurwerkbedrijf Smallenbroek, vanaf 1994 SE Fireworks BV, zonder milieuvergunning met medeweten van de Gem Enschede (zie brief 23 sept. 1996-document Smallenbroek jaren zonder vergunning wet milieubeheer)

Vanaf 1995 is het bedrijf SE Fireworks meermaals te koop aangeboden door dhr. Smallenbroek in de wetenschap dat niet eens een vergunning inzake wet milieubeheer voorhanden was. Ook ten tijde van de onderhandelingen met het latere SEF VOF over de verkoop van het bedrijf SEF BV door Smallenbroek vindt onder diezelfde omstandigheden plaats. Toen éénmaal de milieuvergunning een feit was op 22 april 1997 kon Smallenbroek cashen met medeweten van de Gem Enschede. Amper 8 maanden later werd het bedrijf SE Fireworks BV onder zeer dubieuze omstandigheden verkocht aan werknemers van de BV voor hfl. 1.2 miljoen. Dit ondanks het feit dat de Gem Enschede en Smallenbroek al jaren op de hoogte waren van de plannen aangaande Groot Roombeek! Het economisch motief Gem. Enschede en het financiële motief Smallenbroek ligt ten grondslag aan de gebeurtenissen van 13 mei 2000!

Dossier Brandweer

Ondanks het feit dat de Gem Enschede zich op het standpunt stelt dat er geen of niet voorhanden dossier Brandweer aanwezig is ben ik bij beschikking 9 juni 2015 in het bezit gekomen van twee brandbeveiligingsverordeningen, 1976 en 1982 aangaande kunstvuurwerkbedrijf Smallenbroek die onlosmakelijk verbonden zijn met het aanvalsplan SEF.

In het onvolledige deel dat in het kader van de WOB-procedure is verkregen zaten de twee brandbeveiligingsverordeningen. Deze twee documenten aangaande advisering van de brandweer komen blijkbaar voort uit het dossier Brandweer.

Advies brandweer 16-6-1976 ten aanzien van de vuurwerkbewaarplaatsen getekend door dhr. Huvel, Advies brandweer 24-03-1982 inz. kantoor en garage getekend door een directe collega van dhr. Huve, dhr. Maas.

In de verklaring voor de rechtbank in Den Haag op 26 maart 2001 verklaart dhr. Huve, brandweercommandant van Enschede, onder ede:

In punt 7 en 14 van zijn eigen verklaring stelt dhr. Huve onder andere:

'7. U vraagt mij naar het begrip bevelvoerderskaart. Ik weet dat die in Enschede tegenwoordig worden gebruikt. In mijn tijd hadden we het over aanvalsplannen. Wij maakten aanvalsplannen bij bedrijven van enige omvang en bij gebouwen waar veel mensen in plachten te vertoeven. Voor SE Fireworks was dat niet aan de orde. Ik ben niet bekend met het AVIV-rapport; dat is van na 1997.'

(...)

'14. Bij de bouwvergunningen bepaalde Bouw- en Woningtoezicht welke tekeningen de brandweer te zien kreeg en welke niet. Ik kan me niet herinneren of de brandweer ooit tekeningen van bouwaanvragen voor de MAVO-boxen of de zeecontainers van SE Fireworks heeft gezien, maar ik denk

het niet. Als er een bouwaanvraag was binnengekomen was er een reactie van de brandweer uitgegaan en had ik daar zelf voor getekend, want die taak had ik niet gedelegeerd'

Tot zover verklaring dhr. Huve

De twee brandbeveiligingsverordeningen, die onderliggend deel zijn van het aanvalsplan SEF, bevestigen dat de door dhr. Huve afgelegde verklaring als zijnde commandant van de Brandweer Enschede niet in overeenstemming met waarheid is. Ook werd door alle onderzoeksinstanties, Politie Twente, Openbaar Ministerie, Justitie, College PG, COV, COT, VOT, NFI, TNO, IBR, Rijksinspecties, Rechterlijke macht, Gem Enschede, verkondigd na de ramp dat de brandweer Enschede **nooit geen** advies aan SE Fireworks had gegeven inzake brandveiligheid!

Aanvalsplan SE Fireworks

'Wat wordt hier verzweg'n', het zijn inmiddels legendarische woorden. Bijna 25 jaar na dato lijkt het erop dat deze woorden meer gelden dan ooit. Uit documenten en gesprekken die in het bezit zijn, blijkt dat Brandweer Enschede voorafgaand en dus tijdens de vuurwerkramp in Enschede wel degelijk beschikte over een aanvalsplan van SE Fireworks. Dit staat in schril contrast met onder andere het rapport van de Commissie Oosting dat na de ramp namens de overheid werd opgesteld. Hierin verklaren medewerkers van Brandweer Enschede dat men nog niet aan het fabriceren van dergelijke aanvalsplannen was toegekomen.

Op 26 mei 2000 kreeg de Commissie Oosting de opdracht na te gaan wat er misgegaan was voorafgaand en tijdens de ramp. Op 28 feb. 2001 werd het onderzoek Oosting gepresenteerd.

Op pagina 117 van het rapport schrijft Oosting, "De Commissie Oosting heeft geconstateerd dat de brandweermensen voorafgaand aan de inzet geen inzicht hadden in de aard van het risico object. Door de afwezigheid van een aanvalsplan of bevelvoerderskaart voor het bedrijf wisten de brandweerlieden niet wat er, in termen van gevarenklasse, bij S.E. Fireworks lag opgeslagen en zij beschikten niet over informatie over eventuele op het terrein preventieve voorzieningen."

Het is gebleken dat Brandweer Enschede al ver voor mei 2000 beschikte over een computersysteem, waarmee het vervaardigen van aanvalsplannen geautomatiseerd kon worden.

Uit jarenlang speurwerk blijkt dat Brandweer Enschede al vanaf 1990 werkte met aanvalsplannen. Ook hebben Meerdere betrokkenen inmiddels verklaard dat er wel degelijk een aanvalsplan voor S.E. Fireworks op 13 mei in de eerste brandweervoertuig aanwezig was. De eerste uitrukploeg kon dus weten wat er in de bunkers aanwezig was, en hoe te handelen, zo had bijvoorbeeld meteen de omgeving geëvacueerd moeten worden, en hadden dus mogelijk vele levens gespaard gebleven.

J. Weges, officier van Brandweer Enschede, Hoofd preventie en verantwoordelijke van de brandveiligheid in de Gem Enschede gedurende 30 jaar voorafgaand aan 13 mei 2000 werd na de ramp in stilte 1,5 jaar op non-actief gezet en vervolgens weggepromoveerd uit Enschede naar notabene het Nederlands instituut fysieke veiligheid en wordt daar tot grote verontwaardiging onderzoeker op gebied van vuurwerk! Later wordt door dhr. Weges en een aantal collega's waaronder de opstellers van het aanvalsplan SEF van afd. preventie binnen Gem. Enschede bevestigd dat het aanvalsplan van SEF voorhanden was op 13 mei 2000.

COV cq BV Nederland, heeft bewust essentiële informatie achtergehouden.

Een punt van noodzakelijke aandacht is dat Politie Twente, Openbaar Ministerie, Justitie, College PG, COV, COT, VOT, NFI, TNO, IBR, Rijksinspecties, Rechterlijke macht, Gem Enschede, bewust het volgende dossiers hebben achtergehouden voor de verdediging en het proces aangaande de strafzaak SEF:

- ⤴ Dossier Grondbedrijf Gemeente Enschede.
- ⤴ Dossier Brandweer Enschede.
- ⤴ Dossier opslag vuurwerk 1968 tot 1992.
- ⤴ Dossier opslag vuurwerk vanaf 1992.
- ⤴ Bevel ex. art. 96 A

Deze dossiers waren ook niet bijgesloten bij de zg onafhankelijke commissie onderzoek vuurwerkcramp!

In 2014 kreeg ik uiteindelijk inzage in het strafdossier S.E. Fireworks, het zg Gerechtshof dossier. Er werd een aanwijzing aangetroffen voor de genoemde dossiers die echter ook niet zijn bijgevoegd in onder andere het strafdossier voor de verdediging SEF.

Nu, 25 jaar later.....

Het gaat hier slechts om Eén ding: Waarheidsvinding 13 mei 2000. Slachtoffers, nabestaanden, direct en indirect betrokkenen hebben er recht op! Ook nu nog....